

Δ Εκ τών ά---νω κα--α-τελ-θών τών υ---ψω--μά-των Γα-βρι-ήλ Δ
 και τή πέ--τρα προ----σελ-θών έν--θα η πέ-τρα τής ζω--ής Δ
 λευ-χει--μο--νών α--νε-κραύ-γα-ζε ταις κλαι--ού--ού-ού-σαις
 Παύ-σασ-θε υ--μείς τής θρη-νώ--ώ-δους κραυ-γής Δ
 έ-χου-σαι α---εί τό ευ-συμ-πά---ά----θη-η--τον Δ
 όν γάρ ζη--τεί-τε κλαί-ου-ου-σαι θαρ-σεί-τε
 ως α--λη-θώς ε-----ξε--γή---ή---γε-ερ----ται--αι π
 δι----ό---ό βο--ά---ά--ά--τε τοίς Α--Α-πο-στό--ό--ό-κούς,
 ό---τι α--νέ-στη ο Κυ--ύ--ρι---ος Δ

Εκ τών άνω κατελθών, τών υψωμάτων Γαβριήλ, και τή πέτρα
 προσελθών, ένθα η πέτρα τής ζωής, λευχειμονών ανεκραύγαζε ταις
 κλαιούσαις, Παύσασθε υμείς, τής θρηνώδους κραυγής, έχουσαι αεί, τό
 ευσυμπάθητον, όν γάρ ζητείτε κλαίουςαι, θαρσείτε, ως αληθώς
 εξεγήγερται, διό βοάτε, τοίς Αποστόλοις, ότι ανέστη ο Κύριος.